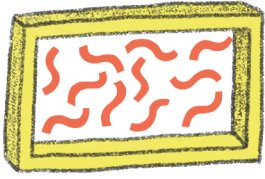

MUZEUM

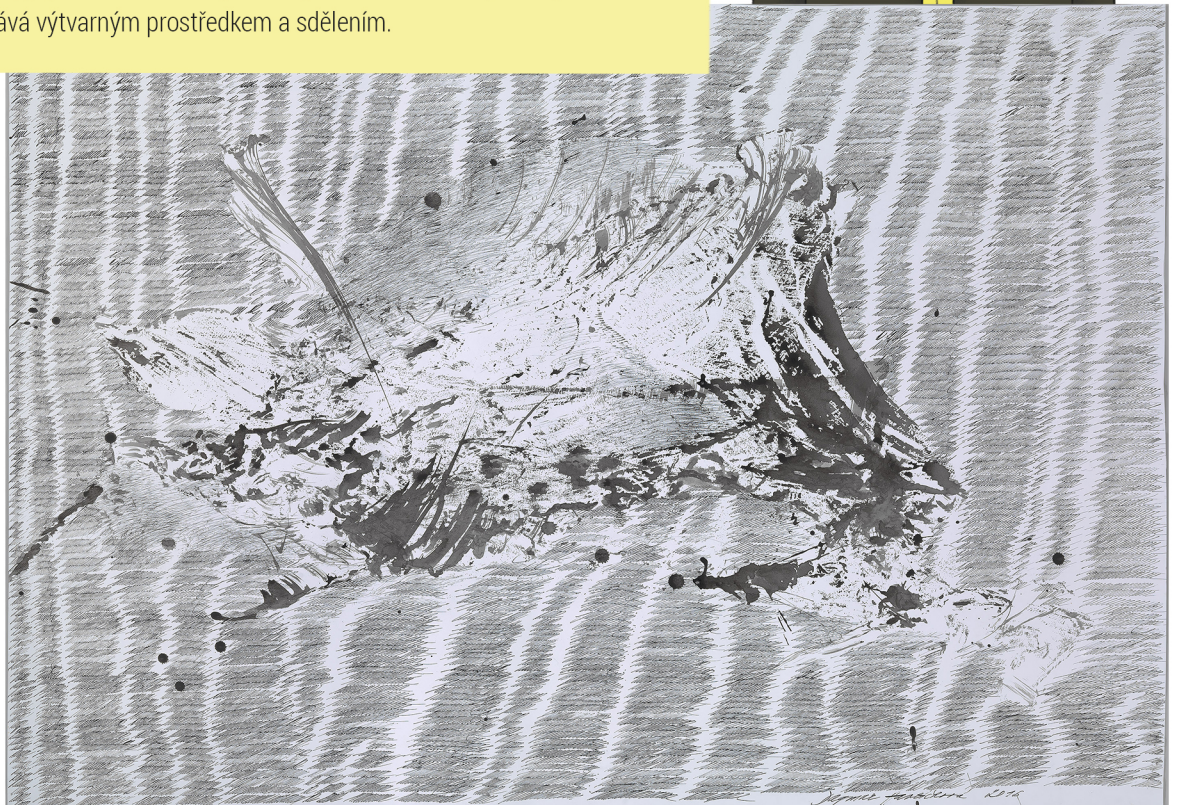
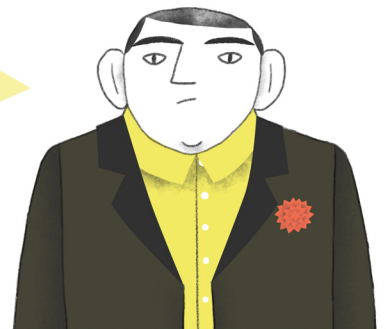

Bohulibé psaní

Víte, kdo je to kustod nebo kustodka? Že jste takové slovo ještě neslyšeli? V muzeu či galerii přesto tyto zaměstnance vídáte skoro na každém kroku, veřejný provoz výstav a expozic je totiž bez jejich přítomnosti takřka nemožný. Než si tuto profesi představíme blíže, seznámím vás s paní kustodkou, kterou jste mohli potkávat při svých návštěvách Arcidiecézního muzea v Olomouci. Jmenuje se Dagmar Havlíčková a je mimo jiné aktivní výtvarná umělkyně. Pojďme si její zajímavou tvorbu představit!

TEORETIK

V případě výtvarných prací Dagmar Havlíčkové můžeme říct, že kresba vzniká prostřednictvím psaného projevu. Slova jsou vrstvena přes sebe, organizována do sloupců, vlnovek či dalších tvarů. Samotný text přestává být ve vypsáném rukopisu autorky čitelný a stává se svébytným výtvarným vyjádřením. Mnohdy psaní doplňují jiné výtvarné prvky, například otisky (dekalky). Výsledek tak můžeme chápat jako abstraktní dílo, které vybízí k rozmanitým výkladům, zamyslíme-li se ovšem nad psaným sdělením, máme před sebou jasně formulované duchovní poselství. Dagmar Havlíčková totiž cituje úryvky modliteb a žalmů. Jak sama uvádí, je jí bližší modlitbu psát a výtvarně ztvárňovat, než vyslovovat nahlas. Písmo se tak stává výtvarným prostředkem a sdělením.

Dagmar Havlíčková, *Otisk*, 2016, dekalk a psaný text, tuš, 70 x 100 mm